

N:o 19.

Af herr **J. Andersson** i Lysvik, om ändring af 49 § 3 mom.
i gällande bevillningsförförordning.

Uti så väl Kongl. Maj:ts proposition n:o 6 till 1883 års Riksdag, med förslag till nu gällande bevillningsförförordning, som samma Riksdags skrifvelse n:o 79 har början af 49 § 3 mom. följande lydelse: »Afskrift af mantals- och taxeringslängden, i hvad den angår hvarje särskild kommun på landet, skall jemväl senast den 15 augusti af häradsskrifvaren tillställas vederbörande kommunalstämmas ordförande» etc. Men i kongl. förordningen den 14 september 1883 lyder samma mom. sålunda: »Afskrift af taxeringslängderna» etc. — för öfrigt lika med Riksdagens skrifvelse. I sjelfva förordningen har sålunda uteslutits från häradsskrifvares tjänsteåliggande afskrifts meddelande af mantalslängden. Af hvilken anledning sådant skett, torde vara svårt att förstå. Kanske är det ett korrektur- eller tryckfel.

Emellertid kan på grund af berörda moments lydelse afskrift af mantalslängden, hvilken dock inom kommunerna för den personella beskattningen till folkskoleväsendet erfordras, icke erhållas utan särskild begäran och mot lösen. Om ock denna lösen kan anses mindre känbar — tolf kronor har densamma utgjort för senaste afskriften till den kommun, jag tillhör — så blir den dock i längden temligen dryg. Hufvudsaken synes mig dock härvid vara, att förordningen erhåller den lydelse, som Kongl. Maj:t sjelf föreslagit och Riksdagen beslutat.

På grund häraf får jag hemställa,

att Riksdagen för sin del ville besluta, att 49 §
3 mom. i gällande bevillningsförförordning skall bringas

Bih till Riksd. Prot. 1892. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 4 Häft. (N:o 19, 20, 21). 1

till öfverensstämmelse med ofvannämnda Kongl. Maj:ts förslag och Riksdagens beslut år 1883.

Stockholm den 25 januari 1892.

J. Andersson

från Vermlands län.

N:o 20.

Af herr **Ernst Beckman** m. fl., om upphäfvande af tullen å fläsk, kött, m. fl. lifsmedel.

Vid förlidet års riksdag tilläto vi oss hemställa om upphäfvande af de tullsatser, som år 1888 åsattes vissa lifsmedel.

Det berättigade i krafvet på lättnader i fråga om tullbeskattningen å den viktigaste gruppen af dessa lifsmedel, nemligen brödsäden, har numera tillvunnit sig erkännande äfven inom Kongl. Maj:ts regering. I trontalet bebådas med anledning af den »stora prisstegringen å spanmål» en framställning rörande »betydliga nedsättningar för 1892 i tullsatserna å vissa slag af spanmål».

Det synes obehöfligt att här å nyo framlägga de skäl, som på ett afgörande sätt tala för borttagandet af här nedan närmare angifna tullar. Vi tillåta oss i detta afseende hänvisa till den motivering, som är fogad till vår under förra riksdagen framlemnade motion n:o 49. Här må blott erinras, *dels* att lifsmedelsbeskattningens egenskap att vara progressiv nedåt än mera framträder, då, såsom nu är fallet, de obemedlade klasserna lida under trycket af arbetslöshet eller låga arbetslöner, *dels* att genom lifsmedelsprisens, framför allt spanmålsprisens, stegring de missförhållanden, som vi i sagda motivering påpekat, blifvit än ytterligare skärpta. Vid sådant förhållande blir orättvisan i hvarje genom konstlade medel framkalladt fördyrande af de oundgängliga födoämnen i ännu högre grad